

DRAADLOZE

V.H.F.

Met de regelmaat van een klok komen nieuwe reeksen V.H.F. toestellen, op de scheepsmarkt maar daarnaast doen ook de apparaten voor verre verbindingen van moderne opvattingen hun verschijning.

Er bestaat een nieuwe opvatting om de frekwentie te selektieren waartoe geen kristallen meer nodig zijn, zoals dit tot vóór kort nog het geval was. Eender welk kanaal (van de 30 of de 65) in de modellen die nu op de markt te verkrijgen zijn, kan nu reeds van op voorhand worden afgestemd door niets anders dan door het inschuiven van kleine kringborden op dewelke een dunne koperen band is gevestigd, door de lengte van deze koperen band te regelen kan de gebruiker van het toestel de gewenste kanaalfrekwentie bereiken.

Eender welk vooraf ingesteld kanaal kan dan worden opgeroepen, gewoon door het uitkiezen van het kanaalnummer met druktoetsen.

Het uitgekozen kanaal wordt in cijfers aangetoond door het gebruik van diode lampen. Deze nummering kan, evengoed persoonlijk als internationaal zijn.

Er bestaan zelfs reeds V.H.F. toestellen, waarop een «geheugen» is aangebracht waarin eender welke twee kanalen kunnen worden ondergebracht in een dubbel-wachstelsel of ook nog elk afzonderlijk kunnen worden uitgekozen door een «two-way-knop». Daarenboven kan nog aanvullende controle worden aangebracht ten behoeve van de vleugels van de brug b.v.b.

VERRE VERBINDING

Ook op de zeevisserij maakt de satelliet radioverbinding haar verschijning en er wordt verwacht dat men in 1975 volop gebruik zal kunnen maken van dit eigentijdse middel. Het wordt trouwens zowat tijd dat er een oplossing gevonden wordt voor de onmogelijke toestanden die er in het draadloze verkeer voorkomen. De eter is overbelast voornamelijk in de middengolf en we stellen nu ook al weer vast, dat de ultra kortverbinding danig druk wordt gebruikt, dat er ook daar van overbelasting sprake kan zijn, toch op sommige kanalen. Maar daarvoor brengt de satelliet nu precies geen pasklare oplossing. In 1975 worden door een Amerikaanse firma twee satellieten afgewerkt en in baan gebracht speciaal bestudeerd voor het ontlasten van de nu bestaande middelen voor de draadloze overbrenging. Trouwens de maatschappij zelf werd opgericht met dit doel voor ogen. De kosten voor een dergelijke radiostation aan boord, worden geschat op 250 tot 300.000 fr. en in deze prijs is dan ook begrepen een schuifantenne die elektronisch naar de richting waarin zich de satelliet bevindt, uitgaat.

Voor groter vissersvaartuigen die ver van de thuishaven korren, heeft het Amerikaanse systeem nog een teletype verbinding uitgedacht, die gewoon permanent rond de klok en overal ter wereld zal kunnen verbinding geven met de rederij of eender welk aangesloten nummer.

Ten hoogste, en dit in de piekmomenten, zal er 3 minuten moe-

ten worden gewacht op de aansluiting.

Als we bedenken hoelang we hier soms aan de wal moeten wachten, op een gewone telefoonverbinding en hoe dikwijls we een nummer moeten herdraaien bij overbelasting, dan geloven we, dat de zeevaarders wat dat betreft, tenminste beter af zijn.

RADIOBAKEN

Ten behoeve van het gebruik van boeien en ook wel aan de wal voor de radiobakens, werd een 125 watt zendertje ontworpen en uitgewerkt dat eveneens werkt in de middengolf, nl. op 200 kHz - 1 MHz. Het toestelletje is makkelijk te plaatsen. Tussen ieder uitgezonden impuls slaat de zender af teneinde de warmteopwekking te verminderen en de stroom te besparen.

Doch eigenlijk werd dit systeem meer uitgewerkt om de onderhoudskosten die toch eigenlijk al hoog oplopen voor dergelijk klein apparaat, te bekripen. We leven immers in een tijd die het zoeken naar de uitschakeling van te dure arbeidsuren broodnodig maakt. Nu, met hun nieuw radiobakentje zijn de technici erin geslaagd de onderhoudsvrije dienstijdsperiode te verlengen met 3 jaar. En dit is toch duidelijk een prestatie die past in het huidige tijdsbeeld.

HOE IS HET OPGEVAT?

Een reservekring slaat aan als de hoofdzender afslaat of aan kracht verliest voor langer dan een voorziene periode. Een dergelijke eenheid werd reeds in gebruik genomen op een eiland in de nabijheid van IJsland.

We mogen er ons aan verwachten dat er meer hun verschijning zullen maken op de boereilanden in de Noordzee en in de Noorse zee. En dit wordt wel nodig.

RADIO-OPROEP AAN BOORD

Verbonden met de 2182 meterband bestaat er nu een enkele frekwentie selektief groepstelsel. «Coast call». Deze functie bestaat er alleen in, te luisteren naar het vijftoon oproepsein van het schip waardoor dan een hoorbaar sein ontstaat dat de man van wacht verwittigt van de oproep van een of ander kuststation.

Deze radio uitrusting kan evenwel eveneens antwoorden op ieder scheepuitzending die bestaat uit 'n code van elf tonen. Verder bestaat er voor de grote afstanden op zee een zendontvanger met een zendvermogen (piek) van 100 watt waarvan het bereik 500 mijlen bedraagt en zelfs meer. Uitstekend toestel voor het gebruik bij redingswerk, voor vissersvaartuig, enz.

Oorspronkelijk werd het apparaat ontworpen om te worden gebruikt door mensen die geen kennis hebben van radio en het werken ermee, daarom zijn de bedieningen tot een minimum herleid. Al wat de waarnemer moet doen, is eerst en vooral de gewenste band opzoeken en vervolgens de knop indrukken. Een belangwekkende aanvulling is een toestel dat uitzonderlijk zwakke signalen kan opvangen onder slechte ontvangstvoorwaarden en dat heel doelmatig schijnt voor het onderdrukken van ontstekingsgeluiden.

REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01
(7390V)

LOSSE PUNTJES ...

■ Terwijl de Britse reders bij de overheid steeds maar op steun aandringen om hun verouderde en vaak onrendabele schepen in de vaart te houden, is het toch van belang even te onderlijnen dat in Ierland zich de omgekeerde toestand voordoet met betrekking tot de vooruitzichten van de visserij op korte en lange termijn. En dit, volgens «Commercial Fishing», zonder subsidies om de gestegen kosten voor brandstof te compenseren.

Zoals in Groot-Brittannië, zijn, volgens bedoeld vakblad, de meest rendabele schepen in Ierland de vaartuigen van recente constructie uit de 65-80 voet klasse. Deze schepen doen het bijzonder goed. De grote Britse rederijen kunnen van de Ieren iets leren, zo meent het vakblad, o.m. met betrekking tot de exploitatie van de visrijdommen rond hun kusten en de wijze waarop de Ieren de export ter harte nemen.

■ Wordt de marine cultuur, d.w.z. de kweek van zeevissen DE zaak van de toekomst?

Alleszins is het merkwaardig dat in het buitenland enorm veel belangstelling voor de viskweek bestaat. Zowel van de kant van het onderzoek, als van de kant van bepaalde industriële. Laatstgenoemden doen investeringen, stimuleren research enz.

Er worden momenteel ook vele vergaderingen over dit onderwerp gehouden. Zo was er onlangs een bijeenkomst van 200 experts in Londen, zo is een vergadering gepland in Marseille, naar aanleiding van een internationale visserijbeurs, zo is te Hamburg een vergadering van een werkgroep van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee voorzien, zo wordt te Oostende, in het najaar, een internationale bijeenkomst gehouden. En alles over de marine cultuur.

Het is ongetwijfeld zo, dat uit deze vergaderingen iets zal groeien schrijft «World Fishing». De mari-

ne cultuur kan tot een officieel erkende industrie uitgroeien, zoals de traditionele kweekbedrijven, met een vraag voor dezelfde status.

■ De Schotse visserij staat, volgens «World Fishing», voor een grote crisis. De oorzaken? Hoge prijzen voor brandstof, afvloeiing van vissers naar de olie-industrieën, afvloeiing van walpersoneel belast met onderhoud en herstel van schepen naar dezelfde industrieën, vangstbeperkingen in de Noordzee, rond IJsland en de Feroe...

Is het te verwonderen dat in Schotland naar een reddende hand van de overheid wordt uitgezien?

■ Ja, het is niet te geloven, maar het is waar. In «Commercial Fishing» wordt onder de rubriek «nieuws van de maand» gesteld dat de door NEAFC toegestane quota rond de Britse kusten in het voordeel van vreemde vaartuigen zijn uitgevallen...

■ Het onderzoeksinstituut voor zeevisserij uit Hamburg (Bundesforschungsanstalt für Fischerei) zal te Emden 400.000 DM (6.000.000 mln F) investeren voor verdere proefnemingen op paling en forel. Te Emden bevindt zich een elektriciteitscentrale en in het met zuurstof aangerijkt koelwater van de centrale groeit de paling en forel bijzonder snel: na 12 maanden hebben de vissen een marktwaardige grootte.

Het is de bedoeling de installaties te Emden tot bedrijfsgrootte uit te bouwen, zodat jaarlijks verschillende tonnen paling kunnen worden gekweekt en... verkocht.

De universiteit van Kiel is anderszins ook van plan gelijkaardige proeven met forel en andere vissen in het koelwater van de gemeentelijke elektriciteitscentrale van Kiel te verrichten.

Hoe de ene industrie toch de andere kan helpen...

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN